



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 143/04-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júna 2004 predbežne prerokoval sťažnosť G. H., bytom K., zastúpenej JUDr. D. S., K., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 430/03, a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť G. H. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. mája 2004 doručená sťažnosť G. H., K., (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. D. S., K., v ktorej tvrdí, že postupom Okresného súdu Košice II (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 320/99 a 32 Cb 430/03 bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“); v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu sa konanie na okresnom súde viedlo pod sp. zn. 32 Cb 430/03.

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka sa až doručením platobného rozkazu 3. marca 1999 dozvedela, že bola proti nej podaná žaloba o zaplatenie 59 1264 Sk na okresnom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 320/99, proti ktorému podala 17. marca 1999 odpor, a to z toho dôvodu, že podľa nej má ísť o sumu 56 164,70 Sk, t. j. o sumu o 3 120 Sk nižšiu (znamená to, že svoj záväzok voči žalobcovi v zásade uznala, avšak v menšej hodnote, akú požadoval). V nadväznosti na to okresný súd uložil sťažovateľke zaplatiť súdny poplatok ako podmienku začatia (pokračovania) občianskoprávneho konania, ktoré zo zákona nasleduje po podaní odporu. Sťažovateľka 9. mája 1999 požiadala o oslobodenie od súdneho poplatku. Listom z 25. mája 1999 poslal okresný súd sťažovateľke „Potvrdenie“ na vyplnenie a požiadal ju o predloženie kópie odporu. Sťažovateľka 23. júna 1999 požiadala okresný súd o potvrdenie pre podnikateľku. Okresný súd podľa vyjadrenia sťažovateľky po jednom roku a 11 mesiacoch 5. marca 2001 vyzval sťažovateľku na predloženie daňového priznania za rok 1999 pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty 5 000 Sk, čomu podľa jej vyjadrenia vyhovela, splnenie tejto povinnosti ale písomným dôkazom nepreukázala. Listom z 22. septembra 2003 okresný súd vyzval sťažovateľku na predloženie daňového priznania za rok 2002 a výpisov z účtov pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty 25 000 Sk, čomu tiež podľa jej vyjadrenia vyhovela 31. októbra 2003 (túto skutočnosť osvedčila prílohou k sťažnosti v konaní vedenom na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 79/04). Okresný súd 5. novembra 2003 rozhodol o žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku z 9. mája 1999. Sťažovateľka 16. februára 2004 doručila predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, na ktorú dostala odpoveď 15. marca 2004 v tom smere, že jej sťažnosť nie je dôvodná. Podľa jej vyjadrenia až z tejto odpovede sa dozvedela, že vec je už vedená pod sp. zn. 32 Cb 430/03.

Od ústavného súdu požaduje sťažovateľka vydať toto rozhodnutie (bez ústneho pojednávania):

*„Okresný súd Košice II porušil základné právo sťažovateľky G. H. v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob 320/99 a 32 Cb 430/03 aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných*

*prieťahov, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a aby sa jej vec prejedнала v primeranej lehote, zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.*

*Okresnému súdu Košice II sa prikazuje konať v konaní 32 Cb 430/03 bez zbytočných prieťahov.*

*G. H. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 80. 000 Sk (slovom osemdesiatisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice II povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.*

*Okresný súd Košice I je povinný vyplatiť na účet advokátky sťažovateľky trovy právneho zastúpenia v sume 9. 352,- Sk, do 15 dní od právoplatnosti nálezu.“.*

## II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd uvádza, že o zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu

a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno preto považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka síce využila podanie sťažnosti orgánu štátnej správy súdov 16. februára 2004, ale až po tom, keď už okresný súd rozhodol o oslobodení sťažovateľky od súdneho poplatku a keď vec už bola prevedená do registra Cb pod sp. zn. 32 Cb 410/03. Taktiež je zrejmé, že na ústavný súd sa sťažovateľka obrátila 28. mája 2004, t. j. po uskutočnení pojednávania nariadeného na 11. máj 2004, ktoré podľa informácie získanej z okresného súdu bolo odročené na 11. jún 2004 (keď ešte predtým pre nesprávne označený pasívne procesne legitimovaný subjekt ústavný súd jej sťažnosť doručení ústavnému súdu 23. februára 2004 odmietol 24. marca 2004 uznesením č. k. IV. ÚS 79/04-9 pre zjavnú neopodstatnenosť).

Sťažovateľka síce vo svojej sťažnosti poukazuje na to, že viac ako štyri roky okresný súd rozhodoval iba o jej žiadosti o oslobodení od súdneho poplatku a pritom nevykonal žiaden úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci samej, na druhej strane z obsahu odpovede orgánu štátnej správy súdu vyplýva, že sťažovateľka v nadväznosti na jej žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku bola opakovane vyzývaná na predloženie potrebných dokladov zo strany okresného súdu. Túto povinnosť si splnila až 31. októbra 2003. Uznesením z 5. novembra 2003 jej okresný súd oslobodenie od súdnych poplatkov priznal, vec bola prevedená do registra Cb a zapísaná pod sp. zn. 32 Cb 410/03 a okresný súd vo veci nariadil pojednávanie na 11. máj 2004.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného ústavný súd pri svojom rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľky z hľadiska jej prijatia na ďalšie konanie vychádzal z toho, že vec bola prevedená do registra Cb pod sp. zn. 32 Cb 430/03 a prevedením do tohto registra začalo riadne (neskrátené) občianskoprávne konanie. Zo sťažnosti a jej príloh tiež vyplynulo, že na dobu, ktorá uplynula od prevedenia veci do tohto registra a začatia konania pod sp. zn.

32 Cb 430/03 mala vplyv aj samotná sťažovateľka a túto skutočnosť v rámci predbežného prerokovania veci nemožno opomenúť. Po posúdení všetkých okolností prípadu podľa názoru ústavného súdu potom doba namietaná sťažovateľkou nesignalizuje reálnu možnosť vyslovenia porušenia základných práv a práv označených sťažovateľkou. Z týchto dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júna 2004